

ду, и десеттѣ, които възлизатъ нагоре, има известно съотношение. Тѣ се свързватъ чрезъ Христа — Бащата, и започватъ да работятъ. Като дойде Бащата между тѣхъ, тѣ казватъ: Братя и сестри сме, трѣбва да се търпимъ. Въпрѣки това изявление, все пакъ има известно негодуване между тѣхъ. Двамата братя представятъ човѣшкия умъ и човѣшкото сърдце, които сж привилегировани, затова единиятъ иска да седне отдѣсно на Христа, а другиятъ — отлѣво. Съ една дума, и двамата искатъ първитѣ мѣста. Десетимата представятъ волята, т. е. желанията въ човѣка, затова тѣ възнегодуваха.

Като наблюдавате проявитѣ на човѣка, ще видите, че негодуване има навсѣкжде въ живота: на концерти, въ театри, при посрѣщане на нѣкой голѣмъ човѣкъ, въ училища, въ семейства, въ общества. Музикантъ негодува, че не го оценили, както трѣбва; актьорътъ негодува, че на другъ актьоръ дали по-голѣмо внимание, отколкото на него; нѣкой негодува, че при посрѣщането на голѣмия човѣкъ него оставили на последно мѣсто; ученикъ негодува срещу учителя си, че неспособниятъ ученикъ получилъ по-добра бележка отъ него; учителътъ негодува за нехайството на ученицитѣ си, че не работятъ добре. Ученицитѣ негодуватъ — вървятъ въ една посока, учителитѣ негодуватъ — вървятъ въ друга посока, а дървото си расте. Посрѣщачитѣ и гоститѣ негодуватъ, вървятъ въ различни посоки, а дървото пакъ си расте. Дървото е общество, житниятъ стрѣкъ, растението — сжщо сж общества. Значи, въпрѣки негодуването нѣщата растатъ, развиватъ се и следватъ своя пжтъ. Христовиятъ законъ изисква отъ човѣка да превърне негодуването въ работа. — Какъ? — Казано ви е. Ще кажете, че сте чували много проповѣди. — Чували сте ги, но не сте слушали. Който не прилага това, което е чулъ, той не се ползува. Нѣкой казва: Днесъ нѣмамъ работа, ще отида да чуя нѣкаква новина. Право е това, той отива да чуе новини, а не да слуша. Богъ се обърна къмъ израилския народъ съ думитѣ: „Слушай, Израилю!“ Майката говори нѣщо на дъщеря си, казва ѝ: Слушай, дъще. Дъщерята отговаря: Чувамъ, мамо. Тя чува, но не слуша. Чуването отива надолу, слушането — нагоре, а прилагането е стѣблото, което съединява и дветѣ.